

[Arne Melchior]

ingen elevator, men det hindrer ikke, at folk tillidsfuldt flytter ind i disse mange boliger, der her er opført.

Så en dag inviterer en familie nogle gæster, og da gæsterne ankommer og altså skal til at gå ind i dette her imaginære hus, så er der en, der siger ligesom drengen i »Keiserens nye Klæder«: Jamen der er jo slet ikke noget hus! Og så falder det imaginære hus sammen, og alle, der tror, de bor deri, falder ned på jorden.

Det er en svag og utilstrækkelig gengivelse af Jesper Ewalds fabel. Men jeg vil hævde, at det alligevel vil være dækkende for det begreb, som vi kalder kommunalfuldmagten. Det lyder jo vældig dramatisk, meget stærkt. Nu ved jeg godt, at en fuldmægtig – ordet er afledt af fuldmagt – jo ikke altid er så fuld af magt, som ordet »fuldmægtig« egentlig kunne tyde på. Men når vi taler om kommunalfuldmagten . . . Her er den, og hvor har vi tit hørt skiftende indenrigsministre forholde sig til kommunalfuldmagten.

Jeg har slået ordet »fuldmagt« op i Nudansk Ordbog, og den anfører som synonymer: bemyndigelse, mandat, hjemmel, kommissorium, carte blanche, beføjelse.

Jeg vil hævde, at kommunalfuldmagten er det, som vi indimellem taler om i forhandlinger, nemlig et ikkepapir. Det er en ikkeeksisterende størrelse, som der ikke desto mindre opereres med præcis som det hus, nogle mennesker flyttede ind i, skønt det ikke var der. Det er en ren indbildning og efter min mening i bedste fald en tom indbildning, men desværre ofte, altså i værre tilfælde, en meget skadelig indbildning.

Jeg skal citere fra lovforslagets almindelige bemærkninger. Der står: »Kommunalfuldmagten, der består af et sæt uskrevne regler, fastslår . . .«. Altså, vi har nogle uskrevne regler, som ingen nogen sinde har gjort sig den ulejlighed at sætte på papir, men de fastslår noget. Jeg er glad for, at indenrigsministeren er til stede, og jeg vil gerne påstå over for ham, at dette udtryk er et ikkeudtryk; der er ikke noget, kommunalfuldmagten kan fastslå, for den eksisterer ikke. Den er ren indbildning, og så længe man er i stand til at fabulere og lege med denne indbildning, så er den noget, nemlig det, som enhver til enhver tid vil gøre ud af den. Jeg vil derfor foreslå, at begrebet kommunalfuldmagten udgår af Folketingets og regerin-

gens vokabularium, for der er simpelt hen ikke noget i dansk politik, i dansk administration eller i dansk praksis, som svarer til dette mægtige ord kommunalfuldmagten. Så meget om dette.

Må jeg så efter at have hørt debatten også have lov at tilføje, at kommunalbestyrelsesmedlemmer, også amtskommunale, som kan disponere »uden at ryste på hånden«, som jeg tror vores ordfører sagde, over milliarder og atter milliarder, skulle man ikke kunne vise dem den tillid, at de skulle kunne disponere over maksimum 10 mio. kr.? Det må være svært for en Venstreindenrigsminister og for en Venstreordfører og for en Venstrefolketingsgruppe at have så lidt tillid til de valgte kommunale bestyrelsesmedlemmer.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Nu kan jeg lige indlede med at sige både til hr. Arne Melchior og til CD's ordfører, fru Sonja Albrink, at lovforslaget fra Det Radikale Venstre faktisk slet ikke er til behandling lige nu, så man har jo stort set ikke hørt regeringens holdning til det, men hvis man formoder, at vi ikke er helt positive over for det, så er det nok rigtigt alligevel.

Men først og fremmest til hr. Nyrup Rasmussens kommentarer til lovforslaget, hvor der bliver sat spørgsmålstegn ved, hvorvidt der er en indskrænkning i det. Der vil jeg gerne henviser til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvorfra jeg med formandens tilladelse vil citere: »Allerede eksisterende erhvervsfremmeaktiviteter i kommunerne, der er lovlige, begrænses ikke gennem dette lovforslag, der tværtimod som nævnt i dagsordenen sigter på at udvide rammerne for kommunernes og amtskommunernes erhvervsudviklingsaktiviteter.«

Der er altså taget højde for det, og her kan jeg så samtidig kommentere fru Lone Dybkjærs indlæg og sige, at det er det, der er meningen. Jeg er da særdeles enig i, at der mange ord i forslaget. Sagen er jo den, at det er snakket igennem med mange mennesker, og så kommer der mange ord på. Men jeg vil naturligvis meget gerne medvirke til at få uddybet de punkter, hvor der rent faktisk er tale om en udvidelse, og samtidig henviser netop til den bestemmelse, at der faktisk ikke er nogen indskrænkning – vel at mærke i den lovlige del af aktiviteterne.